

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 25691

гр. София, 20.07.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 145 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: НОРА ВЛ. МАРИНОВА

като разглежда докладваното от НОРА ВЛ. МАРИНОВА Гражданско дело № 20231110102067 по описа за 2023 година

намери следното:

Извършена е проверка по реда на чл. 140, ал. 1 ГПК.

Ищецът е представил писмени доказателства, които са относими, необходими и допустими.

Следва да се допусне поисканата от ищеца съдебно-счетоводна експертиза.

Съдът констатира, че длъжникът-ответник в настоящото производство Л. А. Н. е подал по заповедното производство, по което е образувано ч.гр.д. № 13111/2015г. по описа на СРС, 26 състав, частна жалба по реда на чл. 419 ГПК с вх. № 23005773 от 11.08.2022г., както и възражение по реда на чл. 423 ГПК с вх. № 23005774 от 11.08.2022г., които са в процес на администриране, което налага докладването на делото на председателя на 26 състав, за продължаване на съдопроизводствените действия по тях.

По настоящото дело следва да се изготви препис на книгата по ч.гр.д. № 13111/2015г. по описа на СРС, 26 състав, като така изготвеният препис да се приложи към производството по делото.

Ответникът, с отговора на исковата молба, е направил искане за спиране на изпълнението на изпълнителното дело, образувано въз основа на издадената заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист по ч.гр.д. № 13111/2015г. по описа на СРС, 26 състав, по което съдът намира следното: Съгласно чл.420, ал.1 ГПК възражението срещу заповедта за изпълнение не спира принудителното изпълнение в случаите по чл. 417, ал. 1, т. 1-9 ГПК, освен когато длъжникът представи надлежно обезпечение за кредитора по реда на чл.180-181 ЗЗД. По аргумент за противното от тази разпоредба подаденото в срок възражение срещу заповедта за изпълнение в случаите, когато същата е издадена въз основа на документ по чл. 417, т. 10 ГПК, води до спиране на принудителното изпълнение. Макар в този случай спирането да настъпва по силата на закона, съдът дължи акт, с който го констатира, което се налага по съображения за яснота и процесуална икономия, както и поради необходимостта да бъде удостовери настъпилото спиране пред съдебния изпълнител.

В настоящия случай са налице посочените предпоставки, обуславящи спиране на принудителното изпълнение – заповедта за незабавно изпълнение от 21.03.2015г. е издадена въз основа на документ по чл. 417, т. 10 ГПК – запис на заповед, и в срока по чл. 414, ал. 2 ГПК срещу нея е подадено възражение от длъжника, поради което настъпилото спиране на принудителното изпълнение следва да бъде констатирано с изричен акт на исковия съд по аргумент от чл. 420, ал. 5 ГПК.

Делото следва да се насрочи за разглеждане в открито съдебно заседание.

Така мотивиран и на основание чл. 140 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

КОНСТАТИРА на основание чл. 420, ал. 1 ГПК вр. чл. 417, ал. 1, т. 10 ГПК вр. чл. 420, ал. 5 ГПК настъпило по силата на закона спиране на принудителното изпълнение срещу длъжника Л. А. Н., ЕГН *****, по заповед за незабавно изпълнение от 21.03.2015г. и изпълнителен лист, издаден на 21.03.2015г. по ч.гр.д. № 13111/2015г. на СРС, 26 състав, въз основа на които е образувано изпълнително дело № . на ЧСИ С..

ДА СЕ ИЗГОТВИ препис от книгата по ч.гр.д. № 13111/2015г. на СРС, 26 състав, който да се приложи към производството по делото.

ДА СЕ ДОКЛАДВА на председателя на 26 състав на СРС ч.гр.д. № 13111/2015г. на СРС, 26 състав, за продължаване администрирането на подадените по заповедното производство частна жалба по реда на чл. 419 ГПК с вх. № 23005773 от 11.08.2022г., както и възражение по реда на чл. 423 ГПК с вх. № 23005774 от 11.08.2022г.

ПРИЕМА представените към исквата молба писмени доказателства.

ДОПУСКА изслушване на съдебно-счетоводна експертиза със задачи, посочени в исквата молба при депозит в размер на 250 лв., вносим от ищеца в едноседмичен срок от съобщението.

НАЗНАЧАВА за вещо лице по допуснатата експертиза Ю., тел. ..

Вещото лице да се уведоми след представяне на доказателства за внесен депозит.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в съдебно заседание на 02.11.2023г. от 09.50 часа, за когато да се призоват страните.

На страните да се изпрати препис от настоящото определение, а на ищеца – и препис от писмения отговор на ответника.

СЪСТАВЯ ПРОЕКТОДОКЛАД, както следва:

Предявен е иск с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК вр. чл. 538, ал. 1 ТЗ.

Ищецът твърди, че ответникът се задължил да му плати сумата от 1135 лв. по издаден запис на заповед от 14.03.2014г., който бил предявен за плащане на същата дата в рамките на предвидения за това срок – до 05.03.2015г., но ответникът не изпълнил задължението си.

Твърди записът да обезпечава задължение на ответника по договор за предоставяне на кредитен лимит от 14.03.2014г., което не е изпълнено изцяло. За част от задължението по записа в размер на 784,40 лв. била издадена заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист по ч.гр.д. № 13111/2015г. на СРС, 26 състав, срещу което ответникът възразил, поради което се претендира установяване на вземането, ведно със законна лихва от 13.03.2015г. до окончателното изплащане на вземането и присъждане на разноски за производството.

Ответникът е депозирал отговор на исковата молба в срока по чл. 131, ал. 1 ГПК, с който е оспорил предявения иск. Направил е възражение за нищожност на издадения запис на заповед поради липса на задължителни реквизити от съдържанието му по чл. 535 ТЗ – индивидуализация на лицето, на което трябва да се плати, датата на издаване и мястото на плащане, както и за погасяване на вземането по давност. Отделно от това е оспорил в полза на ищеца да съществува вземане по договор за кредитен лимит от 14.03.2014г., тъй като заемната сума не била предадена на ответника, липсвали доказателства за обявяване на предсрочната изискуемост на кредита, както и липсвали доказателства за връзката между договора за кредит и издадения запис на заповед поради несъвпадане на клаузите на посочения договор по отношение на срока и момента на предявяване на записа на заповед. Евентуално е направил възражение за нищожност на договор за предоставяне на кредитен лимит от 14.03.2014г. поради противоречие със Закона за потребителския кредит и Закона за защита на потребителите, тъй като липсвал положен подпис на ответника върху всяка от страниците на договора, на последния не били предоставени Общи условия, преддоговорна информация и погасителен план, представеният договор бил изготвен предварително, без ответникът да е имал възможност да влияе на съдържанието му. По изложените съображения моли за отхвърляне на предявения иск и присъждане на разноски за производството.

В тежест на ищеца по предявения иск е да докаже наличието на действителен менителничен ефект издаден от ответника, настъпването на неговия падеж, както и твърденията си между страните да е сключен действителен договор за предоставяне на кредитен лимит от 14.03.2014г. с твърдяното съдържание, по който ищецът е предоставил на ответника заемната сума и за обезпечаване на задълженията на последния по който е издаден процесният запис на заповед, както, и с оглед възражението на ответника, основания, водещи до спиране и прекъсване на давността.

В тежест на ответника при установяване на фактите в доказателствена тежест на ищеца е да докаже, че е платил задължението си по издадения запис на заповед изцяло.

УКАЗВА на ответника, че не сочи доказателства за обстоятелствата, които са в негова доказателствена тежест.

Съдът обявява на страните, че служебно следи за неравноправност на клаузи, за което предоставя на страните при условията на състезателност възможност да ангажират доказателства за евентуалното наличие/липса на неравноправност на клаузи от договора.

ПРИКАНВА страните към използване на способите на медиацията за решаване на спора чрез взаимни отстъпки, като им указва, че към СРС работи Център за спогодби и медиация (ЦМС), като повече информация и връзка с координаторите на програма „Спогодби“ може да се получи на адреса на центъра: гр. София, бул. „Цар Борис III“ № 54, ет. 2, стая 204, както и на телефон: 02/8955 423 – координатор М. или на електронна поща: spogodbi@srs.justice.bg. Съдът разяснява на страните и че съдебна спогодба може да се постигне във всяко положение на делото, като в този случай се събира държавна такса в по-нисък размер, съответно половината от внесената държавна такса се връща на ищеца на основание чл. 78, ал. 9 ГПК.

Определението, в частта с която е констатирано спиране на изпълнението на заповедта за изпълнение и изпълнителния лист от 21.03.2015г. подлежи на обжалване с частна жалба пред СГС в едноседмичен срок от връчването му на страните, а в останалата част е окончателно.

Съдия при Софийски районен съд: _____